

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Bohuslava Hnízdlu a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2008, č. j. 56 Az 111/2007 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 18. 1. 2008, č. j. 56 Az 111/2007 - 37, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 24. 5. 2007, č. j. OAM-10-172/LE-PA04-PA04-2007, jímž nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, kterou opřel o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti stěžovatel citoval obsah ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., a aniž by konkretizoval obsah uvedených ustanovení na danou věc po skutkové a právní stránce, navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Podanou kasační stížností se Nejvyšší správní soud zabýval nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

V dané věci byl napadený rozsudek doručován stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence. Jelikož stěžovatel nebyl při doručování zastižen v místě jeho hlášeného pobytu, kde se v období od 2. 10. 2007 do 9. 4. 2008 zdržoval, byla doručovaná zásilka uložena dne 8. 2. 2008 u pošty. Stěžovateli byla současně zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl (§ 50c odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.), což však neučinil ani do 15 dnů od uložení. Z tohoto důvodu pak byla zásilka dne 26. 2. 2008 vrácena zpět krajskému soudu.

Vzhledem k tomu, že si stěžovatel napadený rozsudek krajského soudu nevyzvedl do 10 dnů od uložení, je nutno považovat poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Za těchto okolností byl stěžovateli ve smyslu citovaného ustanovení doručení napadený rozsudek v pondělí 18. 2. 2008. Se zřetelem k tomuto datu doručení rozhodnutí, bylo posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti pondělí 3. 3. 2008. Pokud pak stěžovatel předal kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 7. 4. 2008, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.). Na tomto závěru nic nemění ani okolnost, že si stěžovatel fakticky převzal kopii napadeného rozsudku krajského soudu osobně dne 18. 3. 2008.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti povinně zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). V případě zjevně opožděně podané kasační stížnosti by však bylo přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby vracel spis krajskému soudu k postupu podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s., místo toho, aby o kasační stížnosti rozhodl (srov. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2006, č. j. 8 Azs 6/2006 – 52, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 -103, obě dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu odmítl kasační stížnost stěžovatele jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2008

	JUDr.	Eliška
Cihlářová		
	předsedkyně	
senátu		